

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou  
Spisová značka: 9C/385/2013  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813204292  
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 07. 2014  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ružena Vašková  
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8813204292.3

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Ruženou Vaškovou v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. ERASMUS LEGAL, s.r.o., Justičná 9, 811 07 Bratislava, IČO: 36 789 615, proti žalovanej: J. O., K.. XX.XX.XXXX, O. K.Q. W. XXXX/XXX, B. K. I., t.č. na neznámom mieste, zast. opatrovníčkou Z. W., W. I. R. W. Z., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, Petrovská č. 10, 909 01 Skalica, IČO: 42 264 154, zast. JUDr. Jozefom Kempom, advokátom, AK Nám. Josipa Andriča 1, 900 25 Chorvátsky Grob, o zaplatenie sumy 3 726,96 eur s prísl. , takto

### rozhodol:

Súd konanie o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi kapitalizovaný denný úrok z omeškania od zosplatenia úveru po podanie žalobného návrhu v sume 91,51 eur z a s t a v u j e.

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 3 389,09 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 3 389,09 eur od 2.3.2011 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobu čo do zvyšku z a m i e t a.

Žalovaná j e p o v i n n á nahradiť žalobcovi trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho vo výške 183,27 eur a na účet právneho zástupcu žalobcu spol. ERASMUS LEGAL, s.r.o. trovy právneho zastúpenia vo výške 293,04 eur a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

### o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou zo dňa 16.4.2013, podanou na tunajšom súde dňa 23.4.2013, domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 3 726,96 eur, zaplatenia kapitalizovaného denného úroku z omeškania od zosplatenia do podania návrhu vo výške 782,39, úroku z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 3 610,68 eur 17.4.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanie žaloby odôvodil tým, že žalobca dňa 24.9.2009 uzatvoril so žalovanou Úverovú zmluvu č. 39090823045 (ďalej len „Úverová zmluva“). Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli úverové podmienky. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 3 000,- eur, ktoré sa žalovaná zaviazala vrátiť v pravidelných 60 splátkach pri výške mesačnej splátky 95,46 eur. Listom zo dňa 14.2.2011 bola žalovaná z dôvodu omeškania s úhradou jej záväzku vyzvaná k splateniu celého zostatku úveru vo výške 3 726,96 eur v lehote 15 dní od odoslania výzvy. Ďalej žalobca definoval spotrebiteľský úver a zmluvu o spotrebiteľskom úvere. V prípade omeškania s úhradou splátky úveru alebo jej časti dlhšieho ako 7 dní bola žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu, pokiaľ ide o úrok z omeškania, tak tento požaduje vo výške 0,024 % denne. Vzhľadom na uvedené eviduje voči žalovanej dlh vo výške 3 726,96 eur.

V zmysle žalobcom predloženej špecifikácie jeho návrhom uplatnený nárok predstavuje:

1. istina - výška dlžnej sumy úveru bez úrokov z úveru do času zosplatnenia + zosplatnená istina - 2 789,07 eur,
2. úrok z vyššie uvedenej istiny do času zosplatnenia - 462,72 eur,
3. suma 329,69 eur titulom tzv. ušlého úroku uplatňovaného, na ktorý by spoločnosti nárok vznikol z titulu úveru, ak by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach,
4. dlžné poistné - 29,20 eur,
5. poplatok za vedenie účtu - 15,92 eur,
6. zmluvná pokuta - 100,36 eur,
7. úrok z omeškania od zosplatnenia do dňa podania návrhu na vydanie platobného rozkazu v sume 782,39 eur.

Žalovaná sa k žalobe nevyjadрила.

Vedľajší účastník oznámil vstup do konania dňa 6.6.2014 a navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť z dôvodu premlčania uplatneného nároku.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami a to zmluvou o úvere zo dňa 24.9.2009, úverovými zmluvnými podmienkami žalobcu, splátkovým kalendárom, oznámením o zosplatnení úveru zo dňa 14.2.2011, písomným vyjadrením žalobcu zo dňa 21.10.2013, písomným vyjadrením vedľajšieho účastníka konania zo dňa 3.7.2014 a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Žalobca a žalovaná ako klient uzatvorili dňa 24.9.2008 zmluvu o úvere č. 39090823045, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 3 000,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v pravidelných 60 splátkach vo výške 95,46 eur mesačne. Žalovaná prehlásila, že sa pred podpísaním zmluvy oboznámila so Všeobecnými obchodnými podmienkami, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, že sú jej všetky ustanovenia zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaná týmito podmienkami. Dohodnutá výška úrokovej sadzby bola 25,63 % ročne, výška RPMN bola 29,30 % ročne výška poplatku za vedenie úverového účtu bola 1,99 eur mesačne a poplatok bol zahrnutý v splátke úveru. Podľa bodu 56 zmluvy klient označením Balíčka plus súhlasí, aby bol poistníkom poistený pre prípad dlhodobej pracovnej neschopnosti a ďalej pre prípad invalidity alebo smrti následkom úrazu. Úhrada za poistenie je 3,65 eur ( 3,98 % z pravidelnej mesačnej splátky úveru bez poistenia).

Podľa hlavy 1 § 1 Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „Úverové podmienky“), tieto úverové podmienky sú zmluvnými podmienkami v zmysle § 273 Obchodného zákonníka a sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy uzatváraanej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. ( ďalej len „spoločnosť“) a fyzickou osobou ( ďalej len „klient“ ).

Podľa Hlavy 5 § 1 Úverových podmienok, klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti sú určené v úverovej zmluve. V jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, úroky, poplatok za vedenie úverového účtu a úhrada za poistenie, ktoré je klient podľa tejto úverovej zmluvy a týchto úverových podmienok povinný platiť, ak z údajov na lícnej strane vyplýva inak. Za uzatvorenie úverovej zmluvy klient uhradil v hotovosti ku dňu podpísania tejto zmluvy poplatok za uzatvorenie zmluvy vo výške stanovenej v úverovej zmluve. Výška úroku sa zistí ako rozdiel súčinu výšky mesačnej splátky zníženej o výšku poplatku za vedenie úverového účtu a v prípade poistení o výšku úhrady za poistenie, a počtu splátok a výšky poskytnutého úveru.

V zmysle Hlavy 5. § 8 Úverových podmienok, sa zmluvné strany dohodli, že spoločnosť nie je viazaná tým, na aký účel klient platbu spoločnosti určí. Spoločnosť je oprávnená započítať platbu klienta na pohľadávky spoločnosti v tomto poradí: na záväzky klienta voči spoločnosti, ktoré vznikli z iného titulu ako z úverovej zmluvy, na zmluvné pokuty, na príslušenstvo úveru vrátane sankčného úroku, na vrátenie úveru, na ostatné pohľadávky z úverovej zmluvy.

Ako vyplýva z Hlavy 7 § 3 písm. a) Úverových podmienok, klient je povinný čerpaný úver a všetky záväzky voči spoločnosti splatiť na požiadanie v prípade, že sa oneskorí s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskorí s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace. V tomto prípade je taktiež spoločnosť oprávnená jednostranne od úverovej zmluvy odstúpiť, pozastaviť čerpanie už poskytnutého úveru (úverov) alebo dohodnutý úver neposkytnúť.

Podľa Hlavy 7 § 6 Úverových podmienok, v prípade vzniku skutočnosti uvedenej pod písm. a), b), c) §3 Hlavy 7, ak je dôsledkom vznik povinnosti klienta uhradiť spoločnosti celý poskytnutý úver, je klient povinný uhradiť spoločnosti súčasne s úverom aj zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku, čiže čiastku, na ktorú by spoločnosti vznikol z titulu úveru nárok, ak by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach. Spoločnosť je oprávnená v týchto prípadoch úver po zosplatnení neúročiť.

Podľa Hlavy 17 § 4 Úverových podmienok, v prípade omeškania úhrady splátky, splátky revolvingového úveru I. či revolvingového úveru II. alebo ich časti, alebo zmluvných pokút alebo platieb podľa Hlavy 7 § 6 týchto úverových podmienok je klient povinný zaplatiť úrok z omeškania v zákonnej výške. V prípade omeškania s úhradou splátky úveru, prípadne splátky revolvingového úveru I. či revolvingového úveru II. alebo ich časti dlhšieho ako 7 dní je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 15 % pri úvere z čiastky z ktorej úhradou je v omeškaní a 8 % pri revolvingovom úvere I. či revolvingovom úvere II.. Ustanoveniami o zmluvnej pokute týchto úverových podmienkach nie sú žiadnym spôsobom dotknuté nároky spoločnosti voči klientovi na náhradu škody v plnej výške popri zmluvnej pokute. Spoločnosť je oprávnená zmluvnú pokutu alebo úrok z omeškania klientovi celkom alebo čiastočne odpustiť. Klient je povinný spoločnosť uhradiť poplatok za upomienku vo výške 4,- eurá v prípade 1 upomienky a 12,- eur v prípade druhej a ďalšej upomienky.

Ako vyplýva z hlavy 17 § 11 Úverových podmienok, ÚZ, ÚP, Metodická príručka, Metodická príručka KK a zabezpečovacie vzťahy, ako aj vzťahy vzniknuté následne na základe uvedených zmluvných vzťahov, sa riadia príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka, v znení neskorších predpisov, ako aj ustanoveniami Občianskeho zákonníka, v platnom znení.

Žalobca písomným prípisom zo dňa 14.2.2011 si voči žalovanej uplatnil svoje právo na splatenie celého čerpaného úveru, vyzval žalovanú na zaplatenie celého dlžnej sumy vo výške 2 719,- eur a k uvedenému dňu zosplatnil celý úver. Zároveň žalovanej stanovil dodatočnú lehotu na plnenie a to do 15 dní od vystavenia výzvy.

Z predloženého splátkového kalendára súd zistil, že žalovaná do zosplatnenia úveru v prospech žalobcu uhradila sumu 784,30 eur a po zosplatnení v prospech žalobcu neuhradila žiadne finančné prostriedky. Z toho suma 210,93 eur bola započítaná na istinu úveru, suma 15,92 eur na poplatok za vedenie účtu, suma 511,36 na úrok, suma 29,20 eur na poistenie Bill protection, suma 16,- eur na poplatok za upomienku. Nedoplatok na istine bol 2 789,07 eur, na úroku 792,41 eur, na sankčnom úroku z omeškania 782,39 eur, na zmluvnej pokute 100,36 eur, na poplatkoch za vedenie účtu 15,92 eur, na poistení 29,20 eur.

Žalobca v písomnom podaní zo dňa 21.10.2013 špecifikoval uplatnený nárok nasledovne:

1. istina - t.j. dlžná suma úveru bez úrokov z úveru do času zosplatnenia vo výške 252,11 eur, vypočítaná ako súčet čiastkových súm z jednotlivých splátok úveru pripadajúcich na istinu, ktoré boli vyrubené, avšak neboli uhradené, t.j. celková suma vyrubená na istinu do času zosplatnenia mínus uhradená časť istiny, t.j. v zmysle splátkového kalendára 463,04 eur - 210,93 eur,
2. zosplatnená istina - t.j. dlžná suma úveru bez úrokov z úveru, ktorú mala žalovaná uhradiť v prípade riadneho platenia úveru v sume 2 536,96 eur, vypočítaná ako rozdiel celkového úveru 3 000,- eur a sumy úveru do jeho zosplatnenia vo výške 463,04 eur,
3. úrok z vyššie uvedenej dlžnej sumy úveru do času zosplatnenia vo výške 462,72 eur, vypočítaný ako rozdiel úroku z úveru vyrubeného do zosplatnenia vo výške 974,08 eur a zaplateného úroku vo výške 511,36 eur,
4. suma 329,69 eur titulom tzv. ušlého úroku uplatňovaného v zmysle § 6 hlavy 7. ÚP, čiže čiastku, na ktorú by spoločnosti vznikol z titulu úveru nárok, ak by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach. Celkovú výšku úroku z úveru je možné vypočítať ako rozdiel súčinu mesačnej splátky počtu splátok a výšky poskytnutého úveru, t.j. výška mesačnej splátky 95,46 eur - poplatok za vedenie účtu 1,99 eur, - poplatok za poistenie 3,65 eur, krát 60, t.j. 5 389,20 eur mínus výška úveru 3 000,- eur sa rovná 2 389,20 eur, na základe predloženého splátkového kalendára výška úroku z úveru predstavuje sumu rovnajúcu sa súčtu vyrubeného úroku z úveru do zosplatnenia podľa splátkového kalendára vo výške 974,08 eur plus 329,69 eur sa rovná 1 303,77 eur, čo je o 1 085,45 eur menej, než si v zmysle zmluvy mohol uplatniť.

5. zmluvná pokuta v celkovej výške 100,36 eur, ktorú si uplatňuje v zmysle Hlavy 17 § 4 úverových podmienok, dlžná suma predstavuje súčet nezaplatenej zmluvnej pokuty zo dňa 16.7.2010 vyrubenej vo výške 43,08 eur ( 15 % z dlžnej sumy 278,19 eur, čo je 3x 95,46 eur predstavujúcej nezaplatené splátky č. 7. až 9., plus 0,81 eur - časť neuhradeného poisťného zo splátky č. 6) a nezaplatenej zmluvnej pokuty zo dňa 19.11.2010 vyrubenej vo výške 57,28 eur ( 15 % z dlžnej sumy 381,94 eur predstavujúcej 4 x 95,46 eur predstavujúcej nezaplatené splátky č. 10. až 13.),
6. poplatok za vedenie účtu vo výške 15,92 eur vypočítaný ako rozdiel medzi poplatkami za vedenie úverového účtu vyúčtovanými do dňa zosplatnenia 31,84 eur zaplatenými poplatkami vo výške 15,92 eur,
7. poisťné v celkovej výške 29,20 eur, vypočítané ako rozdiel medzi vyúčtovaným poisťným do dňa zosplatnenia 58,40 eur a zaplateným poisťným vo výške 29,20 eur, a
8. kapitalizovaný denný úrok z omeškania od 15. dňa nasledujúceho po zosplatnení ( t.j. 14.2.2011 + 15 dní, t.j. od dňa 2.3.2011 ) do dňa podania návrhu na vydanie platobného rozkazu ( t.j. do 16.4.2013 ) vo výške 782,39 eur pri výške úroku 9 % ročne, teda žalobca má nárok na úrok z omeškania zo sumy 3 610,68 eur ( 3 726,96 eur mínus zmluvná pokuta vo výške 100,6 eur, mínus poplatok za vedenie účtu 15,92 eur) x 9 % ročne x 776 dní, čo s rovná sume 690,88 eur, a preto berie žalobu v časti uplatneného nároku na kapitalizovaný úrok z úveru v prevyšujúcej sume, t.j. v sume 91,51 eur späť,
9. úrok z omeškania vo výške 0,024 % ročne zo sumy 3 610,68 eur od 17.4.2013 do zaplataenia.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení zo dňa 3.7.2014 uviedol, že žalobca si uplatnil svoj nárok po uplynutí dvojročnej premlčacej doby, nakoľko prvýkrát mohol svoje právo vymáhať v deň nasledujúci po dni, kedy odstúpil od úverovej zmluvy. Žalobca listom zo dňa 14.2.2011 uplatnil právo na splatenie celého zostatku čerpaného úveru žalovanou, pričom jej vyčíslil celkovú dlžnú sumu 3 726,96 eur. Je zrejmé, na obdobné prípady, že veriteľ poskytujúci dlžníkovi úver pri odstúpení od zmluvy vyčísluje presnú výšku čiastky, ktorú má dlžník vrátiť potom, ako došlo zo strany veriteľa k odstúpeniu od zmluvy. V tejto čiastke je zahrnutá istina ešte nesplateného úveru vrátane úrokov z omeškania a zmluvných pokút. Teda aj v prípade predmetného podania ide o typické odstúpenie od zmluvy. V prípade odstúpenia od zmluvy ide o vznik bezdôvodného obohatenia. Okrem toho uviedol, že namieta aj premlčanie jednotlivých splátok v trojročnej premlčacej dobe.

Podľa § 261 ods. 3, písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období ( ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 48 ods. 1 Občianskeho zákonníka, od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté.

Podľa § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 566 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ je povinný prijať aj čiastočné plnenie, ak to neodporuje dohode alebo povahe pohľadávky. Pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak.

Podľa § 788 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, poisťnou zmluvou sa poisťiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poisťiteľom poisťnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poisťné. Poisťná zmluva obsahuje najmä

- a) výšku poisťnej sumy, v prípade poistenia osôb výšku zaručenej poisťnej sumy,
- b) výšku poisťného, jeho splatnosť a či ide o jednorazové poisťné alebo bežné poisťné,
- c) poisťnú dobu,
- d) údaj o tom, či je dohodnuté, že v prípade poistenia osôb sa bude oprávnená osoba podieľať na výnosoch poisťovateľa a akým spôsobom,
- e) práva a povinnosti poisťovateľa, poisteného a toho, kto s poisťovateľom uzaviera poisťnú zmluvu,
- f) výšku odkupnej hodnoty, ktorú poisťovateľ vyplatí v prípade poistenia osôb pri predčasnom ukončení poistenia.

Podľa § 791 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pre právne úkony týkajúce sa poistenia je potrebná písomná forma, ak nie je v tomto zákone alebo v poisťných podmienkach ustanovené inak. Poisťiteľ vydá tomu, kto s ním poisťnú zmluvu uzavrel, poisťku ako písomné potvrdenie o uzavretí poisťnej zmluvy. Ak dôjde ku strate alebo k zničeniu poisťky, vydá poisťiteľ tomu, kto s ním poisťnú zmluvu uzavrel, na jeho žiadosť a náklady druhopis poisťky. Pokiaľ treba podľa poisťných podmienok poisťku predložiť na uplatnenie práva na poisťné plnenie, môže poisťiteľ požadovať, aby sa poisťka pred vydaním druhopisu umorila.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka je dvojnásobok úrokovej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

Ako vyplýva z § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 96 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku ( ďalej len „O.s.p.“) navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu

manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu ( § 96 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku ).

Keďže žalobca zoberal svoju žalobu v časti o zaplatenie kapitalizovaného denného úroku od zosplatnenia úveru do podania žaloby v sume 91,51 eur späť a to ešte pred prvým pojednávaním vo veci samej, súd preto konanie ohľadom zaplatenia tejto sumy zastavil.

Na základe vykonaného dokazovania súd teda zistil, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

Zmluva uzavretá medzi účastníkmi je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah obchodných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Ďalej súd zistil, že podľa Úverových podmienok sa predmetný právny vzťah mal riadiť príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka ako aj Občianskeho zákonníka, ide však o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj Úverových podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Vedľajší účastník vystupujúci na strane žalovanej vzniesol námietku premlčania a úlohou súdu preto bolo v prvom rade sa s ňou vysporiadať.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

V danej právnej veci žalobca v zmysle jeho písomného podania zo dňa 14.2.2011 od úverovej zmluvy uzavretej so žalovanou neodstúpil, tak ako to tvrdí vedľajší účastník. Žalobca týmto právnym úkonom využil svoje právo požadovať od žalovanej splatenie celého úveru z dôvodu neplatenia dohodnutých splátok. Žalobca zosplatnil celý úver poskytnutý žalovanej. Uvedené je zrejme jednak z označenia tohto úkonu žalobcu a jednak z jeho obsahu. Odstúpenie o zmluvy je samostatný právny inštitút, je to právo účastníkov zmluvného vzťahu od zmluvy odstúpiť ak dané právo vyplýva z príslušných právnych predpisov alebo z dohody zmluvných strán. V prípade ak dané právo ten ktorý účastník využije, takýto jeho prejav vôle musí byť jednoznačný, zrozumiteľný, určitý. Súd preto je toho názoru, že žalobca písomným podaním zo dňa 14.2.2011 neprejavil svoju vôľu od úverovej zmluvy odstúpiť, ale uplatnil si voči žalovanej iba nárok na splatenie celého úveru s príslušenstvom.

Na uplatnený nárok žalobcu sa teda nevzťahuje dvojročná premlčacia doba, ako by to bolo v prípade odstúpenia od úverovej zmluvy, kedy by účastníkom konania vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ale uplatňuje sa tu všeobecná trojročná premlčacia doba. Celý úver sa stal splatným uplynutím 15-dňovej lehoty plynúcej odo dňa 14.2.2011, teda sa stal splatným dňa 2.3.2011, týmto dňom sa stali splatnými všetky splátky úveru, ktoré bola žalovaná povinná uhradiť po tomto dátume, pričom splatnosť splátok, ktorých lehota splatnosti uplynula pred týmto dňom, nie je dotknutá. Žaloba zo strany žalobcu bola podaná na tunajšom súde dňa 23.4.2013 a teda v zmysle vyššie uvedeného, premlčané by boli všetky splátky s príslušenstvom pri ktorých splatnosť nastala pred dňom 23.4.2010, teda bolo by premlčaných prvých šesť splátok úveru splatných dňa 28.10.2009, 28.11.2009, 28.12.2009, 28.1.2010, 28.2.2010, 28.3.2010. Súd v súlade s uvedeným ďalej posudzoval jednotlivé uplatnené nároky žalobcu.

Na základe vykonaného dokazovania tak mal súd za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 3 000,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v 60 splátkach. Zo strany žalobcu došlo k zosplatneniu celého dlhu ku dňu 2.3.2011 s tým, že žalovanej poskytol dodatočnú lehotu na plnenie a to do 15 dní od zosplatnenia dlhu. Celý úver sa stal splatným dňa 2.3.2011.

V prospech žalobcu, ešte pred zosplatnením, žalovaná uhradila finančné prostriedky vo výške 784,30. Z toho suma 210,93 eur bola započítaná na istinu úveru, suma 15,92 eur na poplatok za vedenie účtu, suma 511,36 na úrok, suma 29,20 eur na poistné a suma 16,- eur na poplatok za upomienky.

Prvým žalobcom uplatňovaným nárokom je nárok na zaplatenie istiny vo výške 2 789,07 eur. Je nepochybné, že žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 3 000,- eur a žalovaná celkovo uhradila v prospech žalobcu sumu 784,30 eur a to ešte pred zosplatnením úveru. Na istinu úveru zo strany žalobcu však bola započítaná iba suma 210,93 eur a zvyšok bola započítaný na príslušenstvo úveru. Žalobca tak postupoval v zmysle v zmysle ustanovenia § 8 Hlavy 5. Úverových podmienok. Uvedené zmluvné dojednanie umožňovalo žalobcovi použiť splátku aj na iný účel ako na splatenie istiny, a to bez ohľadu na vôľu druhej zmluvnej strany, ktorá nemala nijakú možnosť túto zmluvnú podmienku ovplyvniť. To sa v predmetnej veci aj stalo. Uvedené ustanovenie zmluvy má za následok založenie nevyváženého vzťahu veriteľa a dlžníka v otázkach plnenia dlhu spotrebiteľa. Nevyváženosť iba podčiarkuje skutočnosť, že vzťah sa v otázke plnenia stáva pre spotrebiteľa netransparentným a konanie dodávateľa v niektorých prípadoch až nepredvídateľným. Spotrebiteľ má pritom oprávnený záujem na prednostnom splnení istiny. Takáto zmluvná podmienka vo svojej podstate na škodu spotrebiteľa na jednej strane spôsobuje nerešpektovanie vôle spotrebiteľa a jeho oprávnených záujmov a na strane druhej umožňuje dodávateľovi bezvýhradne presadiť jeho ekonomické záujmy v zmluvnom vzťahu, zakladá tým nielen nerovnováhu, ale až hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 OZ). Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až

v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/2011-19). Preto takto dojednanú zmluvnú podmienku súd považoval za priečiacu sa dobrým mravom a preto aj celom rozsahu za neplatnú.

Žalovaná je tak povinná po započítaní celej uhradenej sumy vo výške 784,30 eur na istinu úveru, zaplatiť ešte sumu 2 215,70 eur. Pri istine úveru 3 000,- eur a počte splátok 60, tak výška každej plátky predstavujúcej časť istiny bola v sume 50,- eur a vzhľadom na uhradenú sumu žalovanou, došlo k zaplateniu istiny 15 splátok v celej výške a časti 16. splátky a to ešte pred podaním žalobného návrhu. Nárok žalobcu na úhradu zostatku istiny teda nie je premlčaný, týka sa splátok splatných od 28.1.2011 a preto súd žalobu v tejto časti považoval za dôvodnú a zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 2 215,70 eur.

Ďalšou žalobcom nárokovanou sumou je nárok na zaplatenie úroku z úveru jednak do času zosplatenia úveru a nárok na zaplatenie úroku v prípade riadneho splácania, tzv. ušlý úrok v celkovej sume 1 303,77 eur. Súd sa zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru, keď prepočtom v zmysle všeobecných podmienok ( hlava 5 § 1 ) a berúc do úvahy žalobcom vyčíslenú sumu úroku z úveru do zosplatenie v sume 974,08 eur a úroku zo zosplatennej istiny úveru vo výške 329,69 eur, určil, že úrok bol vo výške 8,69 % ročne, keď zohľadnil počet mesačných splátok - 60 a poskytnutú sumu úveru 3 000,- eur.

Úroková miera podobného úveru v bankách v čase poskytnutia úveru ( september 2009 spotrebiteľský úver od 1 roka do 5 rokov ) činila úrok 12,96 % p.a. Z toho je zrejmé, že uplatnený ročný úrok z úveru žalobcom je nižší ako bola priemerná úroková miera z úverov poskytovaných v tomto období bankami. Takto uplatnený nárok na úrok z úveru neodporuje predpisom o ochrane spotrebiteľa a preto súd požadovaný nárok na úrok z úveru, tak ako ho žalobca vyčísľil, pri mesačnej výške úrokovej sadzby 8,69 %, považoval za primeraný.

Vzhľadom na uvedené bola žalovaná povinná z titulu poskytnutia úveru žalobcovi na úroku z úveru uhradiť celkovo sumu 1 303,77 eur a pri počte splátok 60, v každej jednej splátke bola povinná uhradiť úrok z úveru v sume 21,73 eur. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania súd nemohol žalobcovi priznať nárok na zaplatenie úroku z úveru pri splátkach splatných od 28.10.2009 do 28.3.2010 v sume 130,38 eur ( 21,73 eur x 6) a preto žalovanú z titulu úroku z úveru zaviazal iba na zaplatenie sumu 1 173,39 eur.

Ďalším uplatneným nárokom je nárok na zaplatenie časti poisťného v sume 29,20 eur dojednaného v bode 56 úverovej zmluvy ako Balíček Plus. Súd je toho názoru, že poistenie tak ako bolo v predmetnej úverovej zmluve dojednané nezodpovedá ustanoveniam § 788 a nasl. Občianskeho zákonníka o poisťných zmluvách. Žalovaná ako klient označením uvedeného produktu mala súhlasiť s tým, aby bola poisťníkom poistená, pričom dojednané poisťné predstavovalo 3,98% z mesačnej splátky, t.j. sumu 3,65 eur mesačne. Žalobca nijako súdu nepreukázal, či skutočne došlo k dojednaniu poistenia, nepredložil súdu žiaden iný doklad preukazujúci vznik poistenia, prípadne doklad o jeho nevzniknutí. Uvedenie údajov o prijatí súboru poistenia tak ako bolo uvedené v bode 56 predmetnej zmluvy bolo už súčasťou vopred pripravenej zmluvy žalobcom a za takého stavu možno potom s najväčšou pravdepodobnosťou predpokladať, že žalovaná sa pre poistenie nerozhodla po uzavretí úverovej zmluvy a prípadnom zvážení istého rizika, resp. vzniku poisťnej udalosti, ale že prijatie už vopred naformulovaného poistenia bolo jednou z podmienok uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy. Takto žalovanej mala vzniknúť povinnosť platiť v rámci príslušnej dojednanej splátky aj časť predstavujúcu poistenie. Pri tomto dojednaní mal súd za to, že ide o dojednanie spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, odporujúce dobrým mravom a preto v tejto časti nárok žalobcu ako nedôvodný.

Žalobca si ďalej uplatnil nárok na zaplatenie poplatku za vedenie úverového účtu a to v celkovej výške 15,92 eur. Súd predmetné dojednania o poplatku za vedenie úverového účtu podrobil súdnej kontrole v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a predmetné dojednanie súd vyhodnotil ako neprijateľnú podmienku spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Je nesporné, že žalovaná ako klient a dlžník z úverového vzťahu bola povinná platiť

žalobcovi ako veriteľovi poplatok za vedenie úverového účtu. Teda laicky povedané a rovnako asi aj chápané priemerným spotrebiteľom, žalovaná bola povinná platiť žalobcovi ako veriteľovi za to, že tento pre svoju vlastnú potrebu vykonával akúsi správu úverového účtu, teda sledoval prijatie splátok, prípadné omeškania alebo iné pohyby na účte, tak ako je to vyjadrené aj v citovanom ust. § 3 hlavy 2 Úverových podmienok, teda že spoločnosť na úverovom účte eviduje svoje pohľadávky voči klientovi. Súd má za to, že keď žalobca ako veriteľ poskytol žalovanej ako dlžníkovi úver, bolo len v jeho kompetencii, ako sa rozhodne predmetný úver spravovať, no je neprípustné, aby náklady s takouto činnosťou znášala žalovaná ako spotrebiteľ, ktorá predsa za poskytnutie úveru, resp. konkrétnej finančnej čiastky zaplatila žalobcovi ako veriteľovi odplatu vo forme úroku z úveru a preto na žalovanú ako spotrebiteľa a dlžníka nemožno prenášať úhradu takýchto nákladov. Zákon o spotrebiteľských úveroch definoval poplatok ako akúkoľvek platbu, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi v súvislosti s poskytovaním úveru, no nemožno prijať záver, že pod takto definovaný pojem poplatku možno subsumovať akúkoľvek sumu určenú veriteľom predstavujúci úhradu jeho nákladov, pričom sa jedná o poplatok a úhradu predmetnej sumy, za ktoré spotrebiteľovi nie je poskytované žiadne protiplnenie, keď zo znenia Obchodných podmienok nevyplýva, žeby žalovanej bol poskytovaný výpis z predmetného úverového účtu, alebo žeby mala prístup k informáciám a údajom vedených na účte, teda jednalo sa čisto o administratívno-technické údaje pre žalobcu ako veriteľa. Na základe uvedeného potom súd nárok žalobcu na zaplatenie poplatku za vedenie úverového účtu považoval za nedôvodný.

V poradí ďalším uplatneným nárokom bol nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 100,36 eur. V tomto smere súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR v ktorom uviedol: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa priechi dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

Nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 100,36 eur podľa hlavy 17 § 4 Úverových podmienok súd považoval za neopodstatnený. Ide totiž o neprimeranú sankciu, ktorú znáša spotrebiteľ. Takto dohodnutá výška zmluvnej pokuty neúmerne zaťažuje spotrebiteľa, nakoľko spotrebiteľ okrem dohodnutej zmluvnej pokuty, ktorá navýši jeho každú nesplatenú mesačnú splátku o 15% resp. o 8% mal platiť aj úrok z omeškania, čo má za následok neprimerané zaťaženie spotrebiteľa a je jednoznačne v prospech veriteľa. V danom prípade ide teda o kumulovanie sankcií voči žalovanej ako spotrebiteľovi. Navyše táto zmluvná podmienka sa javí byť ako neurčitá a nejasná, nakoľko z uvedeného dojednania zmluvnej pokuty nevyplýva, ako sa táto uplatní v ďalších mesačných splátkach. Pri uplatnení výšky zmluvnej pokuty 15% resp. 8% mesačne z každej nesplatennej splátky dochádza k neprimeranému a tiež duplicitnému zaťaženiu spotrebiteľa v prospech veriteľa. Neprimeranosť zmluvnej pokuty súd vidí aj v tom, že sadzba 8 % z mesačnej splátky po dobu dlhšiu ako 7 dní je v prepočte na rok až vo výške 96 % (8 % x 12 mesiacov) a sadzba 15 % z mesačnej splátky po dobu dlhšiu ako 7 dní je v prepočte na rok až vo výške 180% (15 % x 12 mesiacov). Ide síce o jednorazovú pokutu, ale jej rozsahu z hľadiska jej dôsledkov korešponduje zmluvná pokuta v prepočte cca 96 % ročne resp. 180% ročne, čo je jednoznačne neprimeraná sankcia. K vyššie uvedenému súd poukazuje aj na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.9.2011 sp.zn. 3Co 3/2011.

V rámci spotrebiteľských zmlúv dojednanie zakladajúce právo na zmluvnú pokutu, rovnako ako aj rozhodcovská doložka, zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale len súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy, teda listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis. (nález Ústavného súdu Českej republiky z 11. novembra 2013, sp. zn. I.ÚS 3512/2011)

V danom prípade žalobca nepreukázal, že by dojednanie o zmluvnej pokute bolo súčasťou listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis. Uvedená pokuta je súčasťou iba úverových podmienok. Uvedené vymedzenie v úverových podmienkach súd nemôže považovať za platné písomné dojednanie zmluvnej pokuty, ako to vyžaduje § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Podľa názoru súdu uvedením nároku žalobcu ako veriteľa na zaplatenie zmluvnej pokuty za porušenie zmluvných povinností žalovaného ako dlžníka, v danom prípade v § 4 hlavy 17 úverových zmluvných podmienok nie je splnený zákonný predpoklad platného dojednania a to je písomná forma, nesplnenie ktorej má za následok jej absolútnu neplatnosť v zmysle ust. § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a vykonané dokazovanie súd žalobu považoval za dôvodnú iba pokiaľ sa jedná o zaplatenie nesplatenej istiny úveru v sume 2 215,70 eur a úroku z úveru v sume 1 173,39 eur a preto žalovanú zaviazal na zaplatenie sumy 3 389,09 eur a čo do zvyšku žalobu v tejto časti zamietol.

Posledným žalobcom uplatneným nárokom bol nárok na zaplatenie kapitalizovaného úroku z omeškania vyčísleného za obdobie od zosplatnenia úveru do podania žaloby, t.j. za obdobie od 2.3.2011 do 16.4.2013 vo výške 690,88 eur, vyčísleného zo sumy 3 610,68 eur ( istina úveru + úrok z úveru + poisťné) a úroku z omeškania vo výške 0,024 % denne z tejto sumy od 17.4.2013 do zaplatenia. Vzhľadom na to, že súd priznal žalobcovi iba nárok na zaplatenie sumy 3 389,09 eur, pričom kapitalizovaný úrok bol vyčíslený z vyššej sumy, súd síce priznal žalobcovi nárok na úrok z omeškania v ním požadovanej výške 0,024 %, čo predstavuje 8,76 % ročne, ktorá výška je v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády, keď výška zákonného úroku z omeškania ku dňu 2.3.2011 bola 9 % ročne, ale zaviazal žalovanú zaplatiť tento úrok z omeškania iba zo sumy 3 389,09 eur od 2.3.2011 do zaplatenia a čo zvyšku aj v tejto časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 137 O.s.p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 151 ods. 1,2 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 151 ods. 8 O.s.p., vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadrí osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

V danej právnej veci súd konanie v časti o zaplatenie sumy 91,51 eur z dôvodu späťvzatia žalobného návrhu a v tejto časti žalobca z procesného hľadiska zavinil zastavenie konania, žalobu čo do sumy 246,36 eur zamietol a žalobe čo do sumy 3 389,09 eur vyhovel. V časti zamietnutého nároku žalobcu a v časti v ktorej bolo konanie zastavené, bola v konaní úspešná žalovaná. Vo zvyšnej časti uplatneného nároku bol úspešný žalobca. V predmetnej veci mal žalobca úspech v rozsahu 91 % a žalovaná v rozsahu 9 %. Po odpočítaní úspechu žalovanej od úspechu žalobcu (91% -9 %), žalobcovi vznikol nárok na priznanie náhrady trov konania v rozsahu 82 % z jeho celkových priznaných trov konania

Trovy konania na strane žalobcu pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za podaný žalobný návrh vo výške 223,50 eur a z priznaných trov právneho zastúpenia vo výške 357,36 eur podľa vyčíslenia trov konania v žalobnom návrhu.

Súd priznal právnomu zástupcovi žalobcu nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v sume 357,36 eur podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej klen „vyhláška“), ktoré sú vyčíslené takto :

Tarifná odmena v sume 338,62 eur s DPH podľa § 10 ods.1, § 14 ods. 1 písm. a) a b) vyhlášky a to za nasledovné úkony :

- prevzatie a príprava zastupovania .....	141,09 eur
- písomné podanie na súd - žalobný návrh zo dňa 16.4.2013 .....	141,09 eur

Náhrada hotových výdavkov v sume 18,74 eur s DPH podľa § 16 ods. 3 vyhlášky - režijný paušál rok 2013 - 2 x 7,81.

Podľa § 18 ods. 3 vyhlášky, ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.

Vzhľadom na pomer úspechu a neúspechu žalobcu a žalovanej, keď vnikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 82 54 % z celkových priznaných trov konania, súd preto zaviazal žalovanú na náhradu trov konania vo výške 183,27 eur za zaplatený súdny poplatok ( 82 % zo sumy 223,50 eur) a na náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 293,04 eur ( 82 % zo sumy 357,36 eur).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.